

Martin Červíček: Je načase jít s pravdou ven. Česko má vážný problém, protože válka není povodeň

Datum 19.10.2026
Subjekt ODS
Autor Martin Červíček
Region Česká republika
Kategorie Politika, Státní správa a samospráva, Bezpečnost

(FORUM 24) Bavme se o připravenosti státu v době, kdy je mír. Vždyť o tom vůbec nemluvíme! Je to bezpečnostní problém, pokud nejsme schopni se nejenom připravit, ale taky veřejně o tom diskutovat a říct si, jakým způsobem se věci budou měnit, říká v rozhovoru pro deník FORUM 24 senátor, místopředseda ODS a bývalý policejní prezident Martin Červíček. Podle něj Česko v přípravách na možné bezpečnostní hrozby zaspalo.

Co Česko v otázce připravenosti společnosti na krizi včetně války nejvíc postrádá?

Na mimořádnosti spojené s vnitřní bezpečností máme dobře nastavený Integrovaný záchranný systém. Urgentně ale potřebujeme do krizového řízení propsat rizika související se zajištěním obrany. To, na co jsme nebyli doposud zvyklí, co souvisí s obranou a plánováním, s našimi závazky. A máme toho využít i k celkové změně krizového řízení. Odstranit duplicity a doplnit naše zkušenosti s mimořádnostmi z minulého období, jako byly například zvládnutá migrace a covid.

Je třeba se dívat úplně jiným pohledem na komplexní krizi současnosti. Máme na čem stavět, ale řízení v jednotlivých typech krizových situací by mělo být přesněji definováno. Krizové řízení musí být pro stát, samosprávy i soukromý a neziskový sektor předvídatelnější.

Kdo by si to měl podle vás vzít na povel?

Když se bavíme o režisérovi toho, na co všechno musíme pamatovat, co musíme změnit v legislativě a ve fungování státu, s jakými subjekty se o tom budeme bavit, tak to nesmí být jen o vládě. To skončí jako vždy, že se každý považuje za důležitého, ale protože nikdo není nucen přijmout osobní odpovědnost, nakonec se zase nic neudělá.

Potřebujeme na to klíčovou osobu, která je podřízena premiérovi. Proto byl z mého pohledu velmi dobrý dřívější institut národního bezpečnostního poradce. V minulosti se zaměřoval zejména na zahraničně bezpečnostní politiku, ale pokud se bavíme o potřebě změnit pohled na krizové řízení státu, pojďme tuto funkci pojmout jako koordinátora všech těchto úkolů. Bude hlídat jejich naplňování.

A pokud vláda nechce kvůli předsudkům národně bezpečnostního poradce, který by měl na starost připravenost a odolnost státu vůči novým bezpečnostním rizikům, zřídit, tak to musí být instituce podřízená vládě a nejlépe premiérovi. Taková, která bude garantovat, že si nikdo nebude hrát na svém vlastním písečku a bude připravovat Česko na budoucí rizika komplexně.

Mluvíte v budoucím čase. Proč už to dávno není vyřešeno?

Dnes se na krizové řízení díváme pohledem povodní, požárů a podobných mimořádných událostí,

které máme zpracovány v typových plánech a ve fungování Integrovaného záchranného systému. Trošku jsme prozřeli, když tady byla migrace a covid, ale obecně v nich nezohledňujeme globální komplexní problémy spojené s obranou státu a závazky našeho členství v NATO. To je jeden z argumentů, proč to doteď nikdo nebral vážně.

Chybí mi vůle u klíčových představitelů státu jako je ministr vnitra a ministr obrany – samozřejmě se zastřešením od premiéra – odpracovat si a projednat potřebné změny s odbornou veřejností i napříč politikou. Nepochybně budou vždy předmětem různých diskuzí, ale nakonec se jednou stejně bude muset bouchnout do stolu a prosadit funkční krizové řízení zohledňující dosavadní zkušenosti.

Jak je možné, že máme takový skluz, když téměř pět let běží válka, která se týká celé Evropy?

My všichni, kteří jsme ve veřejném životě, se zkrátka musíme posadit k jednomu stolu a začít připravovat revizi krizového řízení v České republice s ohledem na to, že nás čekají úplně jiné problémy než dosud, na které se máme jako stát připravit. A že to trvá už několik let? Jako člověka z bezpečnostního prostředí mě to mrzí. Vůbec nerozumím tomu, že stát není v tomto směru akceschopný. Výkonná moc, ať je u vlády kdokoli, si musí uvědomit svou odpovědnost za připravenost státu na krizové situace.

Kdo za to zodpovídá?

V současné době tato vláda, která před půl rokem přijala usnesení, kde zavázala ministry obrany a vnitra k tomu, aby začali pracovat na revizi krizové legislativy. Ne odděleně, ale v rámci komplexu věcí, které se musejí udělat. Obávám se však, že to zase skončilo tím, že si to každý dělá na vlastním písčínku. Neposunulo se to roviny, že o tom máme přemýšlet globálně a někdo nad tím musí zastávat roli hybatele změn.

Proč nebyla aktivnější minulá vláda?

Prosadila pouze dílčí změny, které byly hodně resortní. Zejména vnitru se ale nepodařilo přesvědčit zainteresované o potřebnosti komplexních změn. Já osobně jsem to zažil jako hejtman při složitých jednáních s vnitrem, kdy se nepodařilo zkušenosti s covidem a migrací systémově propsat do legislativy. Každý si hlídal to svoje místo toho, abychom připustili, že je čas na revizi a komplexní změny.

Dnes máme díky obraně definované, na co je třeba pamatovat například při obranném plánování, ale z hlediska vnitřního řízení to systémově upravené nemáme. Proto hlasitě upozorňujeme na to, že to nejsou oddělené problémy. Musí se to řešit jako komplexní krizové řízení – stát, kraje, obce a podobně.

Navíc si neuvěřitelně škodíme a zpochybňujeme vše, co se povede. A už vůbec odpovědně nepracujeme na připravenosti s veřejností. Uvedu příklad: Když vystoupí premiér a řekne, že ta příručka 72 hodin je nějaký předvolební tahák, tak tím devaluje práci lidí, kteří se snažili poprvé oslovit veřejnost s tím, aby si uvědomila, že připravenost začíná v drobnostech, na které musí pamatovat nejenom stát, ale i občan.

Proč zmíněná brožura neobsahuje slovo válka? Nemáte pocit, že je u nás pořád tak trochu tabu?

Ano. Je načase nevyhýbat se jasným sdělením, abychom byli odolnější a připravenější, jedině tak můžeme jakákoliv rizika snížit a překonat jejich důsledky, pokud se hrozby v nějaké míře naplní. Je nezbytné bavit se o problémech, které mohou nastat i v době míru. Není to jenom válka, o které

raději nemluvíme nahlas, ale je to třeba blackout, kybernetické hrozby a podobně.

Jak toho dosáhnout?

V první řadě musíme změnit pohled na krizové řízení. To není jenom o legislativě, ale o celém jeho systému, který byl dosud zaměřen na vnitřní rizika jako jsou povodně, covid nebo migrace. Jenže teď musí například obrana plánovat, a to i s ohledem na závazky našeho členství v NATO, které musíme plnit i v době míru.

Na zářijovém semináři o odolnosti státu, který jste zaštil, jste několikrát zmínil, že „někdo musí bouchnout do stolu“. Co jste tím myslel?

Jak už jsem řekl, to jde za vládou. Jestli chceme nastartovat něco, aby to bylo systémové, musí to mít nějakého garanta, který bude národní bezpečnost pojímat tak, že stát se musí připravit na fungování, aby byl připravený a odolný a aby všechny jeho složky věděly, jak budou fungovat v momentě, kdy se něco stane.

Jsem bytostně přesvědčen, že potřebujeme někoho, kdo bude nad rezorty. Bude součástí rozhodování premiéra a vlády a bude dohlížet na plnění věcí, které jsou potřeba udělat. A to včetně koordinace s kraji, samosprávami a také s civilním sektorem. Do případných nových krizí, které nemáme zažité, budeme potřebovat i spolupráci s průmyslem a civilními subjekty.

A nejen ve válce, ale už nyní v době míru, může v rámci našich závazků nastat například situace, kdy velitel NATO povolá spojenecká vojska na východní křídlo, a to bude obnášet tranzit desítek tisíc vojáků a techniky, která se bude přesouvat přes naše území.

To znamená zajistit logistiku, ubytovací a stravovací kapacity, a řešení mnoha dalších situací – jako jsou třeba dopravní nehody a podobně. Budeme hledat ruce nohy, abychom zvládli některé situace, které souvisejí se zabezpečením. A na to ale stávající systém a kapacity policie či armády, která z velké části odejde stejně jako tranzitující vojska, nestačí. A nejsou stanovena ani jasná pravidla spolupráce s kraji, obcemi, průmyslovým a soukromým sektorem, bez nichž se v takových situacích neobejdeme.

Také jste uvedl, že v této souvislosti není čas na politické hrátky. Jak velký je problém, že premiér nechce na téma reálných bezpečnostních hrozeb komunikovat nejen s občany, ale ani se zástupci parlamentních stran?

Je to obrovská chyba. Jsem bytostně přesvědčen o tom, že teď by vláda měla primárně oslovit zástupce opozičních stran a na krizové legislativě a hlavně na systému řízení spolupracovat napříč politickým spektrem. To musí být odborná a kompetentně připravená změna zastřešená politickým rozhodnutím na dlouhá léta dopředu.

Jak k tomu vládu přimět?

Nezbývá nic jiného, než neustále tlačit k odpovědnosti vládu, jednotlivá ministerstva, ptát se na plnění úkolů, které si samy zadaly, vyvozovat z toho závěry, mluvit o tom veřejně, upozorňovat na nedostatky. Pokud se s námi nechtějí bavit o tak zásadním problému, jako je krizové řízení státu, tak nám nezbyde nic jiného.

Může to být v krajním případě i bezpečnostní problém?

Jednoznačně. Bavme se o připravenosti státu v době, kdy je mír. Vždyť o tom vůbec nemluvíme! Je to bezpečnostní problém, pokud nejsme schopni se nejenom připravit, ale taky veřejně o tom diskutovat

a říct si, jakým způsobem se věci budou měnit. Podle mých zkušeností nejvíc bijí na poplach ti, kteří to zajišťují odborně. Máme totiž neuvěřitelné množství expertů, lidí, kteří prošli konkrétními krizemi, vzdělávali se a mají zkušenosti nejen ze zahraničí.

My politici toho musíme využít, nechat je připravit návrhy změn. Definovat možnosti a potom přijmout politickou odpovědnost. Rozhodnout a připravit legislativu, bezpečnostní prostředí a pravidla pro připravenost a odolnost Česka.

Proč se podle vás Babiš a jeho podřízení tváří, jako by se nic moc nedělo?

Zlehčování a neschopnost se připravit v době, kdy se zdánlivě nic neděje, na něco, co se může stát, považují za problém a nezodpovědnost. Chybu, kterou budeme těžko napravovat za pochodu. To totiž nejsou povodně nebo nějaká velká ekologická havárie. To je problém, který se týká celé společnosti a fungování celého státu. Pokud si tohle ani se závěry odborné veřejnosti a informacemi, které máme, neuvědomujeme, tak jsme blázni.

Čím si to vysvětlujete?

Jsem přesvědčen, že v politice je více lidí, kteří to vnímají jako problém a záležitost, kterou musíme řešit. Jsem přesvědčený o tom, že jednou takhle bude mluvit i vláda.

Co ji k tomu donutí?

Narůstající obavy veřejnosti, společenská objednávka na základě měnící se bezpečnostní situace u nás a v zahraničí. A doufám, že i ti z nás v politice, kteří si rizika i možné důsledky uvědomujeme, a víme, že teď je nejvyšší čas se připravit.

(Autor: Markéta Mitrofanová)

Rozhovor vyšel na serveru Forum24.cz.

<https://www.ods.cz/clanek/29056-martin-cervicek-je-nacase-jit-s-pravdou-ven-cesko-ma-vazny-problem-protoze-valka-neni-povoden>